

Městské divadlo Brno

DOKOŘÁN

ZÁŘÍ
2020
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

letošní divadelní sezónu jsme u nás zahájili o čtrnáct dnů dříve, než bývá obvyklé – než je to u nás normální... Však taky, co je v tom našem nebohém světě dnes normální? Ale nechci žehrat na poměry, i když by bylo proč a ne málo. Chci se s vámi podělit o to všechno, co pro vás i přes ty „poměry“ v naší nové sezóně chystáme.

Nejprve musíme „splatit všechny dluhy“ týkající se představení, která jsme pro vás nebyli schopni odehrát, protože jsme prostě pro vás hrát nemohli... Mnozí dobře víte, že se to změnilo 8. června, kdy jsme mohli konečně obnovit provoz jak v divadelních budovách, tak i na Biskupském dvoře, kde jsme odehráli 29 zcela vyprodaných představení! (...a nikdo neonemocněl!)

V rychlém sledu za sebou vám představíme hned tři premiéry. Dvě z nich byly připraveny ke svému uvedení již v měsíci březnu. Nádherně „dozrálý“ do podoby, která, jak všichni věříme, vás okouzlí...

V průběhu vynucené pauzy, kdy jsme nemohli s naší prací předstupovat před obecnost, jsme nepřestali připravovat nové inscenace, a tak se nakonec shodou okolností stalo, že jsme mohli 8. června 2020 realizovat další světovou premiéru, tentokrát muzikálové pohádky „O statečném kováři“. Premiéra inscenace historického muzikálu „Grand Hotel“, která měla před přerušáním naší činnosti pouhý týden ke své premiéře, se odehraje 5. září 2020 (zkoušky na ni probíhaly až do konce měsíce června). Inscenace historického dramatu „Antonius a Kleopatra“ zažije (při normálním průběhu našich životů) svou premiéru 29. srpna 2020. Všechny reprízy, které jsme měli odehrát v období od 10. března do konce sezóny,

jste posunuli do období hned po prázdninách s tím, že do nové sezóny nastoupíme o čtrnáct dnů dříve, než je obvyklé. Bohužel jsme však museli zrušit jednu z premiér, která se měla odehrát na začátku měsíce května, a to autorský muzikál Robina Schenka, Petra Štěpána a Miroslava

Ondry „Devět křížů“. Toto dílo jsme přesunuli až do sezóny 2021/2022. Předplatitelé, kteří si ho v rámci abonmá 2019/2020 zakoupili, mohou využít tří variant náhrady. Zprv navrácení adekvátní částky z celkové ceny, kterou za Sezónní předplatné 2019/2020 zaplatili, za druhé bezplatnou návštěvu kteréhokoliv muzikálového představení na Hudební scéně nebo zatřetí odebrání CD či programů z produkce našeho divadla v odpovídající ceně.

Takže po premiéře historického Shakespearova dramatu „Antonius a Kleopatra“ 29. srpna následuje 5. září premiéra muzikálu „Grand Hotel“ a čtrnáct dnů po ní kouzelný příběh o vzniku Rybovy České mše vánoční „Noc pastýřů“.

Je tudíž na co a proč se těšit!

Všechno je tedy připraveno, abychom se k našemu setkávání vrátili v plné radosti! Naše dveře, naše srdce, vaše oči, uši a všechny naše duše jsou společně připraveny vnímat vše opět tak, jak je to u nás obvyklé – dokořán!

Na shledanou se s vámi při všech těch divadelních zázracích těší za všechny kolegy z našeho divadla

Stanislav Moša, ředitel MdB

Letošní rok jsme ovládli turnaj ve fotbale divadelníků! Na turnaji v areálu Sokol Kounicova se utkalo 7 brněnských divadel! První místo vybojovali naši borci, druzí byli kolegové z Husy na provázku, třetí místo patřilo divadlu Polárka. Všichni si užili hru i fandění.

Pro Jazzový večer se svatebním tématem, během kterého 6. srpna v Botanické zahradě proběhla i svatební show Dámského kloboukového klubu Radky Chabičovské, jsme zapůjčili kostýmy z našeho divadelního fundusu.

Stalo se...

Premiéru v Koperu na začátku července oslavil Stanislav Moša jak se slovinskými kolegy, tak se svým osvědčeným týmem. Andrea Kučerová vypravila koncert mapující dějiny muzikálu kostýmy, Aneta Majerová je autorkou choreografie, Zdeněk Helbich producentem a z našich kolegů na premiéře zpíval Petr Gazdík.

Premiéru nové muzikálové pohádky O statečném kováři si nenechala ujít Hana Ulrychová. Její bratr, autor vydařené inscenace Petr Ulrych pokřtil i audioknihu, kterou namluvil Pavel Kříž. Ani ten nemohl na Biskupském dvoře chybět.

Rok 2020 je pro Městské divadlo Brno mimo jiné rokem jubilejním, neboť slaví 75 let své existence. A jelikož divadlu je vlastní nejen pomíjivost, ale i přirozená lidská snaha této pomíjivosti vzdorovat, pokusíme se během letošní sezóny v deseti minikapitolách shrnout, čím vším si MdB za ono třičtvrtěstoletí prošlo – neboť jen divadlo, které si váží své minulosti, si váží sebe samého.

1945-1953

Městské divadlo Brno je založeno na konci války skupinou brněnských konzervatoristů pod vedením Milana Páska a názvem **Svobodné divadlo**. V sálku Nového domova na Falkensteinerově (dnes Gorkého) ulici zahájí svou činnost 14. června 1945 premiérou Nezvalovy *Manon Lescaut* v Páskově režii. Pásek po jedné sezóně s většinou zakládajících členů odchází, vůdčími osobnostmi souboru se stávají herec a režisér Rudolf Walter a jeho žena Marie. V létě 1947 se divadlo stěhuje na Jakubské náměstí, do prostor dnešního Divadla Bolka Polívky. Repertoár po únoru 1948 získává silně ideologický nádech (*Můj přítel kapitán*, *Cesta Mr. Perkinse do země bolševiků*), ale hlavním diváckým hitem je detektivka

Agathy Christie *Deset malých černoušků*. Roku 1949 divadlo příznačně přestává být Svobodným a je přejmenováno na **Městské oblastní divadlo Brno**. Tento název vydrží pouze jednu sezónu, od roku 1950 se divadlo jmenuje **Krajské oblastní divadlo**. Z názvu vyplývá závazek intenzivní a náročné zájezdové činnosti, který je příčinou značné fluktuace v souboru. Stabilita panuje alespoň na postu ředitele, kterým je po celá 50. léta Zdeněk Dopita. Nejvýraznějšími pilíři repertoáru jsou psychologicko-korealistické inscenace stálého režiséra a dramaturga Libora Plevy (Jiráskova *Kolébka*, Mahenův *Chroust*), scénografii udává svými malířsky pojatými výpravami Milan Zezula.

Vítězslav Nezval / *Manon Lescaut* (1945)
režie Milan Pásek
Miloslav Doležel (*Rytíř des Grieux*),
Jitka Drtilová (*Manon Lescaut*)

Jiří Mahen / *Chroust* (1952)
režie Libor Pleva
Roman Hemala (*Johaník*), Jiřina Prokšová
(*Tonička*)

Stanislav Moša

Dobrý kumšt těžko něco nahradí

Epidemie. Už to slovo samotné vyvolává téměř výrazku. A což teprve když se řekne pandemie. Různé prognózy, pokud možno jedna černější než druhá, se řítily ze všech stran. Mimo jiné předpovídaly i téměř definitivní konec divadel, koncertů, o kinech ani nemluvě. Ovšem houževnatost a především obětavost lidí vytvářela zcela jinou skutečnost. A nejinak tomu bylo i v divadle v Lidické ulici. V místech, kde až dosud vznikaly hlavně kostýmy pro všechny inscenace, se „výroba“ přeorientovala na v tu chvíli mnohem potřebnější zboží. Začaly se šít roušky. Pro využití mimo divadlo a také pro nutný chod divadla samotného. Před okolním světem Městské divadlo Brno totiž sice jako by v těch kritických dnech spalo, ovšem uvnitř stále žilo. Sice omezeně, s dodržением bezpečnostních opatření, ale žilo.

Pane řediteli, občas panující obecnou hysterií s koronavirem spojenou jste opakovaně odsoudil. Naopak se zdá, že divadlo včetně vás pracovalo v době karantény snad ještě intenzivněji...

Dobrý kumšt nedokáže žádný virus porazit. Takové příklady známe z dávné historie a už se mnohokrát opakovaly. Vždyť po čem člověk prahne po chvílích vypětí, které mu taková situace přináší? Po odpočinku, po útěku z reality do světa fantazie. A to všechno kumšt – v našem případě divadlo – umí lidem poskytnout. Snažíme se jen, aby to bylo v co nejvyšší kvalitě. Nepřestali jsme pracovat a chystali se na okamžik, kdy se budeme moci znovu setkat s naším obecenstvem. Divákům stále dlužíme uvedení nádherného muzikálu z období předválečného Berlína *Grand Hotel*. Zkoušení jsme museli přerušit týden před premiérou 21. března a kolegové, kteří měli možnost zkoušky navštívit, ale i sami účinkující hovořili o tom, jak hluboce toto dílo svého diváka zasáhne. Úžasná hudba, vzrušující příběhy hlavních postav, skvělé výkony. Hned další premiérou bude inscenace historického dramatu Williama Shakespeara *Antonius a Kleopatra* na Činoherní scéně, v titulních rolích s Petrem Gazdíkem a Ivanou Vaňkovou. Příběh o vášnivě lásce dvou hegemónů své doby je po celá tisíciletí neuvěřitelně zajímavý. A o to více ještě v básnickém textu velkého alžbětince. I práce na této inscenaci jsme museli předčasně přerušit. Rovněž jsme dělali všechno pro premiéru muzikálové pohádky Petra Ulrycha *O statečném kováři*, která se nakonec úspěšně a opět s dodržением hygienických předpisů, které se naštěstí postupně uvol-

ňovaly, hrála na letní scéně na Biskupském dvoře. Ještě před prázdninami jsme zahájili zkoušky na historické drama Josefa Boučka *Noc pastýřů* o životě Jakuba Jana Ryby a především pak o událostech kolem vzniku jeho legendárního díla *Česká mše vánoční*. Premiéru této inscenace máme stanovenou na počátek měsíce září. Pustili jsme se i do příprav další premiéry, muzikálu *Pretty Woman*, který uvedeme v říjnu. A zmínit bych měl také streamování našich inscenací během karantény, které vidělo přes 41 000 lidí. O tom, že je i nadále naše tvůrčí činnost publikem očekávaná, svědčí myslím především to, že nás naši diváci a příznivci podpořili tím, že zcela vykoupeni předplatné na novou sezónu. Děkujeme jim za to!!!

Dokonce jste spolu se svými kolegy připravil i komponovaný hudební pořad *Století muzikálu pro divadla ve Slovinsku*.

Premiéru, kterou jsme s ředitelkou divadla v Koperu Katjou Pegan plánovali původně na 16. května, události kolem viru rovněž odsunuly. Hlad po představení však i v této krásné zemi u Jaderského moře s mimořádně bohatou kulturní historií ještě narostl. Ostatně taková situace je známá už dávno jako touha po „hodokvasu v době moru“. A tak jsme s přípravami a zkoušením začali, jen co to okolnosti dovolily. Na tuto práci jsem se jako režisér hodně těšil. Je totiž nejen přehlídkou skvělých muzikálových šlágrů, ale dává divákovi možnost uvědomit si, jaký vlastně kus cesty tento žánr, a zvláště pak v poslední době, urazil. Stalo se tak především díky použití nových technologií, které daly jevištní podobě zcela nový rozměr. Začalo to používáním mikrofonu jako nové

Na generální zkoušce koncertního představení ve slovinském Koperu vystoupili i Dušan Vitáček a Petr Gazdík

Choreografie se slovinskými kolegy připravila Aneta Majerová

součástí jeviště, který se postupně vyvinul až do dnešních mikroportů a všeho, co je s nimi spojené. Například *Jesus Christ Superstar*, který byl napsaný koncem šedesátých let, by se vůbec nemohl uvádět, kdyby se neodehrála revoluce ve zvukařské technice. Ta nejenže proměnila způsob realizace, ale zásadním způsobem proměnila dramaturgii. Vždyť operní divadla byla stavěna tak, aby si diváci užili zpěvákova výkonu, i když byl mezi nimi umístěn orchestr. Proto musel mít každý interpret takovou techniku zpěvu, aby ho vůbec bylo slyšet. V okamžiku, kdy přišel na svět mikrofon, se vše změnilo. Najednou síla hlasu nebyla až tak rozhodující. V hudebním divadle se v tu chvíli stala rozhodující silou myšlenka. A tak se přihodilo, že ten nejvýznamnější příběh v historii lidstva, příběh o narození, životě a smrti Ježíše Krista, mohl být realizován v rocko-

vé podobě! Kdo to mohl čekat? Podoba tohoto příběhu najednou odpovídala hudebnímu vnímání a smýšlení současných lidí. Současné divadlo současným lidem – žádná muzea! I proto se zrodilo představení o historii muzikálu, které jsme s kolegy ve slovinském Koperu vytvořili. Scénické provedení více než třiceti písní z nejslavnějších muzikálových legend přitom vůbec nebylo jednoduché. Vždyť nám nešlo o pouhé odezpívání šlágrů, ale o show, která musí diváky bavit se vším všudy. Zpěvem, pohybem, kostýmy i světly.

Proč právě ve Slovinsku?

Se slovinským divadlem už spolupracujeme delší dobu. Před léty (v r. 1998) jsem ve slovinském divadle v italském Terstu připravil inscenaci mé dramaturgie *Dobrého vojáka Švejka*, která si získala velkou oblibu. Ale už předtím jsem režisoval v Nove Gori-

ci. V této dvoumilionové zemi, kde lidé rádi chodí do divadel, je však muzikál jako samostatný žánr teprve na počátku. Uvědomil jsem si to mimo jiné před časem i u muzikálu *Kabaret*, který rovněž nesl rukopis naší brněnské muzikálové školy. Sklidil zde obrovský úspěch a získal hned několik národních cen. Divadlo v Koperu je svou velikostí velmi podobné naší Činoherní scéně a zdejší ředitelka paní Pegan je naší velkou příznivkyní, do Brna za divadlem jezdí už mnoho let. Je fakt, že i příprava premiéry pro scénu v Koperu na začátku července byla situací kolem virového šílenství poněkud poznamenána. A podobně jako u nás to byla především někdy nepochopitelně rychle se proměňující opatření. Do veřejných prostor v divadle se mohlo jen s rouškami, které se však už v hledišti mohly sundat, diváci museli mít mezi sebou rozestupy, takže veřej-

ná generálka i premiéra se odehrály před hledištěm zaplněným pouze ze třetiny. Ani to však nezkazilo pocit z úžasné práce, kterou všichni mí kolegové odvedli. A to nejen vyjádřenými nadšenými pocity z řad diváků, ale především ode všech slovinských hereckých kolegů, což se v divadelním světě cení obzvláště. Obdiv sklízeli i naši sólisté Petr Gazdík a Dušan Vitáček, ke kterým se od září přidá ještě Oldřich Smysl a možná i další. Ředitelé tří divadel (Koper, Terst a Nova Gorica), kteří tuto koprodukcii připravili, vyjádřili nadšení nad choreografií Anety Majerové, kostýmy Andrey Kučerové i nad scénou Petra Hlouška. Představení mělo už v době premiéry na zářijí zajištěno přes tři desítky repríz. Ale to se už snad bude hrát v zaplněných divadlech. Zájem je obrovský...!

Text: Miroslav Homola, foto: Tino Kratochvil

Jak Městské divadlo slaví

Když přijmete pozvání na oslavu sedmdesátých pátých narozenin, sice očekáváte naladění na vlnu příjemné nostalgie, ale jelikož víte, že oslavenec zároveň srší takřka nekonečnou zásobou energie, sleduje módní trendy a zájem o něj jev dokonce slavná *Pretty Woman*, máte o den plný zážitků postaráno.

Hned na začátku se k oslavám mohla připojit značná část republiky, neboť jsme se díky populárním *Srdcovkám Zdeňka Junáka* mohli naladit na vlny Českého rozhlasu. Zdeněk Junák si ke krátkým rozhovorům pozval mnoho svých kolegů v čele s ředitelem Stanislavem Mošou – Petra Gazdíka, Alenu Antalovou, Zdenku Herfortovou, Hanu Holišovou či Ladislava Koláře. Hodně otázek směřovalo k prvním vzpomínkám s Městským divadlem. Zároveň si posluchači mohli procvičit své mozkové závity několika divadelními hádankami, i když pro stálé diváky jistě nebyly příliš obtížné.

Od prvních minut bylo jasné, že kdo si vyhradí na akci celý den, dozví se nejen spoustu drbů ze zákulisí od moderátorů Michala Isteníka a Alana Novotného, ale bude ho čekat poměrně komplexní procházka všemi nesmírně oblíbenými muzikály, které se na obou scénách vystřídaly, a zároveň se setká s mnoha známými tvářemi, které často představily i své vlastní hudební projekty.

Lukáš Janota

Markéta Pešková s Radkem Novotným ve svém průřezu filmových a muzikálových melodií představili své chystané CD *Ve dvou*. Lukáš Janota nás zase provedl jazzovými standardy. Při *My Funny Valentine* se doprovodil na klarinet. Skladbou *Na pokračí* ukázal i svou další tvář – vyhledávaného tvůrce a hudebního producenta. Dušan Vitáček s Kristýnou Daňhelovou také předvedli svou porci poctivého a živočišného písničkářství.

Blok Jany Musilové s kolegy díky směsi muzikálovek a popových hitů rozezpíval rty nejednomu návštěvníkovi. Alan Novotný s Jakubem Uličníkem se potom v pásmu vtipů postarali i o rozcvičení bránice.

Mezitím to v prostoru „pod vínem“ hned vedle Divadelního klubu začalo krásně vonět, protože už tradiční součástí téměř všech slavnostních dnů v Městském divadle je zábavné vaření s Alešem Slaninou, a tak se pilně s diváky krájelo a vařilo, aby během odpoledne mohla být hotova Alešova variace na hovězí guláš.

Zdeněk Junák z oslav živě odvysílal svůj rozhlasový pořad. Mezi hosty nechyběl ani Stanislav Moša a Zdena Herfortová.

Dušan Vitázek

Knihu vydanou k 75. výročí pokřtila primátorka Markéta Vaňková a ředitel společnosti SNIP & CO Jiří Morávek

Jan Mazák

Jana Musilová a Michal Isteník

Kuchařská show Aleše Slaniny

V mezičase mezi jednotlivými vystoupeními jste se za pomoci informačních panelů mohli procházet jednotlivými divadelními pětiletkami, nakupovat na uměleckém jarmarku a charitativním bazárku Velvet Smile o. p. s. nebo si společně s průvodci zvůných jmen prošmejdít divadelní zákulisí. Nechyběly ani atrakce pro děti.

Odpoledne došlo za zvuků fanfár hned ke třem slavnostním aktům. Nejdříve k tradičnímu otisku rukou do *Chodníku slávy*, který již mnoho let příjemně lemuje Lidickou ulici. Této pocty se letos dostalo pěti významným pánům. Šéfdramaturgovi Jiřímu Závišovi, scénografovi Emilu Konečnému, dirigentu Karlu Cónovi a dvěma hereckým bardům Janu Mazákovi a Michalu Isteníkovi. Příští rok se prý gard obrátí ve prospěch dam.

Hned tři sudičky v čele s primátorkou města Brna Markétou Vaňkovou pokřtily novou knihu Václava Cejпка *75 let Městského divadla Brno*. Ta navazuje na předchozí knihu Zdeňka Srny *Půlstoletí Městského divadla Brno*, a protože je starší publikace stále v prodeji, dovoluje si novinka luxus shrnout primárně posledních 25 let MdB. Není se třeba divit, že výtisky zbrusu nové publikace se v rukou svých nových majitelů začaly plnit mnoha autogramy. Zároveň došlo za účasti významných divadelních osobností k odhalení *Tabule cti*, která vás od teď bude vítat hned při vchodu do Divadelní dvorany.

Všechny tři slavnostní akty zakončila píseň *To je ta chvíle*, která byla zároveň drobnou ochutnávkou na nadcházející koncert seskupení „Petr Gazdík Acoustic Band“.

Barbora Goldmannová v kostýmu Romana Šolce z inscenace *Tři mušketýři*

To sází na příjemnou souhru zahraničních hitů (*Shallow, Every Breath You Take* a mnohé další) s českými texty a příjemnou dávkou poctivého muzikanství. Došlo i na některé muzikálové melodie, například na *Skleničku v mých prstech* ze *Světa plného andělů* nebo *The Dangerous Game* z *Jekylla a Hyda*. Oběma akustičtější háv nesmírně slušel.

V podvečer si přišli na své i milovníci divadelní módy, Jonáš Florián s Jakubem Przebindou totiž u Hudební scény odstartovali krátkou přehlídku kostýmů z inscenací *Tři mušketýři*, *Pro nic za nic*, *Anna Karenina* a *Zamilovaný Shakespeare*.

I hudební program se dočkal své gradace. Svou taktovku před orchestrem MdB pozvedl Dan Kalousek a energickým Lloyd Webberovým instrumentálním *Kočíčím bálem* začal velký hodinový koncert shrnující ty nejzásadnější domácí i zahraniční muzikálové tituly uvedené zejména v posledních patnácti letech. Nechyběly tudíž *Vlasy*, *Mo-*

zart!, *Markéta Lazarová*, *Kvítek z horroru* nebo *DUCH*.

Když Petr Gazdík za zvuků písně z muzikálu *TITANIC* vyslal do publika vzkaz, že „se všichni sejdeme zas v září“, byl v tom až neotřesitelný optimismus, který snad skutečně restartuje divadelní život.

Zároveň ten krátký veršik připomněl, že přimárně to byl den plný radostného setkávání. A protože během dne padlo i spousta vzpomínek na první zážitek s Městským divadlem, podělím se i o svoji: **Je mi deset let a sedím na Křížíkově fontáně... bez dechu sleduji *Sny svatojánských nocí* a rád bych si následně koupil magnetofonovou kazetu. Koupím si CD, ale až jako dospělý při mých častých výletech na Lidickou. A v tomto divadle jsem zkrátka rád „doma“. Tak jen samá šťastná léta, milé MdB!**

Text: Ondřej Doubrava

foto: Tino Kratochvil, Nikol Wetterová

Václav Havel

ŽEBRÁČKÁ OPERA

režie Hana Burešová

Inscenace byla vybrána do programu prestižního *Mezinárodního festivalu Divadlo v Plzni* jako jeden z nejlepších tuzemských titulů. Nenechte si ji ujít i kvůli kritiky vyzdvihovanému hereckému vý-

konu Petra Štěpána: „V jeho slovech i pohybech se snoubí protřelost s procítěností, okořeněné zázvity nenápadné ironie (je jí přesně tolik, kolik je třeba).“ (*Josef Mlejnek, Divadelní noviny*)

Eliška Skálová

Toto divadlo mi plní všechna přání

Na věčně usměvavou a dobře naladěnou Elišku jsem se vážně moc těšila. Už jsme spolu absolvovaly více rozhovorů pro různé časopisy a její poslední, který jsme realizovali pro Dokořán s jejím tatínkem Viktorem, byl vskutku nezapomenutelný. Výrazná mladá herečka, která nastoupila do angažmá v našem divadle ihned po ukončení studia na brněnské konzervatoři, vytvořila spoustu rolí na to, jak krátce tu působí. V loňské sezóně Eliška chyběla pouze v diváckém hitu *Mamma Mia!* a v premiéře režiséra Doda Gombára *Ztracený ráj*, jinak se objevila ve všech titulech. Pravda, koronavirová krize způsobila zhubnutí našeho repertoáru o jeden titul, každopádně ale byla sezóna 19/20 výjimečná. Hned v úvodu jsme se na tom obě shodly.

Je pravda, že to vše začalo hned s první premiérou sezóny. To byla *Žebrácká opera*, potom následoval *Santiniho jazyk*, *Pro nic za nic*, *Ráj*, *O statečném kováři* a kdyby byla realizována inscenace *Antonius a Kleopa-*

tra, tak tam jsem taky. Snad jsem na nic nezapomněla. Chyběla jsem opravdu jen v muzikálu *Mamma Mia!* a ve *Ztraceném ráji*. Ten se zkoušel souběžně s muzikálem *Ráj*, takže to bych opravdu nestihla.

Tak to vezmeme chronologicky. Zavzpomínej na *Žebráckou operu*.

To bylo velmi intenzivní zkoušení. Začínalo se ještě na konci předchozí sezóny, kdy se na Biskupském dvoře hráli *Tři mušketýři*. Potom byla prázdninová pauza a dozkušovalo se zase koncem srpna. S Hankou Burešovou je čistá radost zkoušet. Ona je druh režisérky, která má zcela konkrétní představu o celkovém vyznění díla a jednotlivých charakterech. Můj táta říká, že Hanka je takový dirigent. Má velmi přesnou a jasnou rytmizaci jednotlivých výstupů a vše působí dojmem, jako by to měla zapsáno spíše v notách než v textu. Zná naprosto přesně každíčký detail a není tam nic navíc. Pokud trvá na nějakém konkrétním gestu, ví naprosto přesně, proč to gesto chce a jak jej má herec udělat.

S Petrem Štěpánem v komedii *Žebrácká opera*, režie Hana Burešová

Dává hercům prostor pro tvorbu herecké postavy? Nebo jen „tahá za provázky“ a dělá z herců loutky?

Nechá herce vytvořit hereckou postavu a inspiruje se našimi návrhy. A pokud je vše přesně v kontextu té role, ráda je přijme. Ale přiznám se, že já s ní pracuji v takovém hereckém vytržení, že se nechávám vést. Byla to moje třetí spolupráce s touto režisérkou a neskromně mohu říci, že se moje role zvětšují. První byla dvojrole v *Mrtvých duších*,

kde jsem hrála gubernátorovu dceru a služku Fetinju (a kde mi můj táta dělal divadelního tátu). Tam jsem měla jen tři věty. Pak jsem hrála ve *Frankovi V.* s Vojtou Blahutou a nyní je to Lucy, kde mi opět hraje tátu můj táta. A zajímavostí je, že jsem pokaždé měla bílé šaty, na rozdíl od všech ostatních postav. Asi mi bílá sluší ☺

Když jste finišovali se *Žebráckou operou*, tak už začalo zkoušení *Santiniho jazyka*. Znáš tvorbu Miloše Urbana, autora stejnojmenného románu?

Neznám ji vůbec a musím přiznat, že mě tyto náměty moc neoslovují. I když se mi líbí ono mystično v ději a také to, že se vše odehrává v nádherných barokních stavbách, které jsou dílem Jana Blažeje Santiniho Aichla a mnoho z nich je právě u nás na Moravě. Moc mě mrzí, že jsme se s Ale-

S Petrem Halberstadtem a Dušanem Vítázkem v thrilleru *Santiniho jazyk*, režie Stanislav Slovák

šem Slaninou kvůli zkoušení *Žebrácké opery* nedostali na výlet na Zelenou horu, kam jel celý tým. Sice Zelenou horu znám, ale nezažila jsem to s nimi. Podle fotek to muselo být hodně veselé. Zkoušení se Stanem Slovákem bylo úžasně milé a baví mě, že mám v této inscenaci více rolí, takže je pro mě zajímavější rozmanitost postav, které ztvárňuji. A také jsem se poprvé pracovním setkala s Petrem Halberstadtem, kterého teď aktuálně potkávám v muzikálové pohádce *O sta-*

tečném kováři a kterého mám strašně ráda. **K tomu se ještě dostaneme. Co následovale? Pro nic za nic?**

Ano, další byla tato komedie Johanna Nepomuka Nestroye. Režíroval ji Mikoláš Tyc a s ním už spolupracuji několik let. Nejdříve to byl *Podivný případ se psem*, pak *Princ Homburský* a *Čarodějky ze Salemu*. Nejvíce se mi líbí, že se tomuto poměrně neaktuálnímu dílku podařilo oslovit naše diváky a vznikla velmi milá a úžasná komedie. Je tam hrozně bezvadná herecká parta a díky režisérovi a také dramaturgovi Jeníkovi Šotkovskému to byla úžasná práce.

Jak moc jde o stylizované herectví?

Je to sice stylizované herectví, ale stejně stylizovaná je i práce Hanky Burešové. Tohle je spíše více šablonovité. Jsou tam ustálené herecké typy, např. mladý milovník a stará komička, a k tomu také spousta klasických divadelních zápletek – zamilovaná dvojice, které se někdo snaží překazit sňatek, a jiná kliše, mnohokrát opakovaná na divadelních prknech. Vzniklo milé, úsměvné dílko, které si všichni protagonisté užívají. A já mám k tomu bonus v podobě hereckého partnera, který je i mým partnerem v soukromí, takže se mi hned ta zamilovanost hrála lépe. Byť tam máme jen jednu pusu. Ale příjemné to bylo v tom, že jsem mohla s Marcem rozebírat naši společnou práci, protože si tahám práci domů a teď jsme v tom byli oba.

S novým rokem pak přišlo zkoušení sci-fi muzikálu *Ráj*. Jak jsi na tom s tímto žánrem?

Já mám sci-fi i fantasy moc ráda. A je to hrozně zvláštní, protože moje první malá role v tomto divadle byla v muzikálu *Očistec*. Dodnes mám v paměti pro mě legendární větu Johanky Gazdíkovej: „Jó, to až bude *Ráj*, tak ty naše velké role budeš hrát už ty, Eliško.“ A měla pravdu. Přesně to se stalo. Zážitkem i bylo, že jsem se mohla pracovně setkat s takovou hereckou legendou, jakou je Zora Jandová, což je pro mě velká pocta a při zkoušení jsem měla až husí kůži, když Zora začala zpívat ústřední píseň. Také jsem se zamilovala do choreografií Miši Matěje, který se inspiroval hudbou a vytvořil takové etnické a velmi

*Ve fantasy muzikálu *Ráj*, režie Stanislav Moša*

syrové tance. Není to žádný balet a stylizace, krásné umění. Prostě jen čirá radost z pohybu, svoboda a štěstí. A protože se nepovažuji za skvělou tanečnici, užívala jsem si té obrovské svobody pohybu. Pomáhal mi v tom také kostým, který je hodně naturalistický, jsem pomalovaná v obličejí, mám dredy na hlavě. Také příběh je nádherný... A paradoxně po této premiéře přišla koronakrize... Trochu z toho mrazí, jestli snad tvůrci nebyli jen o krok dopředu, protože děj muzikálu vypráví příběh po apokalypse lidstva a znovunalezení svobody skrze hudbu.

Když jsme u koronakrize, jak jsi ji prožívala?

Ze začátku to byl pro mě obrovský šok, ostatně jako pro všechny. Ze dne na den se přestalo hrát. Nejdříve se dostavil strach z neznámé nemoci. Také jsme si do té doby vůbec nedovedli představit, že se ten obrovský divadelní kolos zastaví. A najednou to byla realita. Na druhou stranu, třeba budu jednou vyprávět svým dětem, že jsem zažila tuto výjimečnou situaci. Doufejme, že byla výjimečná! A posléze si člověk na to zpomalení zvykne a nastane druhý stres – zůstali jsme s partnerem zavření čtyřicet hodin denně spolu. Dost to prověří vztah, ale oba dva jsme

to přežili bez jakékoliv újmy, takže asi dobrý ☺ Já dost trpěla tím, že jsem nemohla ven. Jsem totiž hodně akční a potřebuji pohyb, rychlost. A najednou tohle všechno nebylo. Ale postupem času jsem utíkala do okolních lesů na procházky, na rozdíl od Marca, který poctivě doma držel karanténu. Také byl najednou prostor i na jiné věci. Vrátila jsem se k józe, na kterou jsem pro pracovní vytížení neměla čas, a začala jsem péct pečivo, což by mě dřív nikdy ani nenapadlo. A zůstalo mi to. Včera jsem třeba pekla rohlíky. Stala se ze mě trochu domáci hospodyňka. Zjistila jsem, že mám v sobě typickou ženskou vlastnost, zkrášluji své obydlí. Myslela jsem si, že mě tohle minulo a tuto vlastnost nemám. Mám. V čase koronakrize jsem ji v sobě objevila a hodně se mi to líbí ☺

Ovšem koronakrize přišla v době zkoušení *Antonia a Kleopatry*, je to tak?

Ano, to bylo ve chvíli, kdy jsme měli asi tři týdny do premiéry. Měli jsme nazkoušenou skoro celou hru, chyběly nám snad jen tři poslední obrazy a najednou konec. Dostavil se obrovský šok. Naštěstí po měsíci a půl jsme mohli obnovit zkoušení. Ale opět se dostavil šok. Bylo třeba dodržovat přísné hygienické předpisy – roušky, rozestupy, dezinfekce a další. Jak chcete zkoušet? A po tom měsíci a půl lenošení najednou bylo třeba znovu rozjet aktivitu! To byl docela velký záprah. Člověk si na pohodlí velmi rychle zvykne. Ale mně stačily asi tři dny a byla jsem ve stejné rychlosti jako před krizí.

Tak to bylo rychlé!

No jasně, to bylo raz dva. A třeba takový Petr Gazdík s Ivankou Vaňkovou měli výhodu, že nemuseli dodržovat žádné rozestupy, jelikož žijí spolu ☺ Protože tam mám jen malou roličku služebné Kleopatry, tak si užívám to jejich nádherné herectví a opravdu se učím. A protože je to Shakespeare a nádherný příběh, který navíc bude i vizuálně nesmírně zajímavý, tak už se těším na srpnovou premiéru.

Poslední inscenací této sezóny byla muzikálová pohádka *O statečném kováři* s muzikou Petra Ulrycha.

To bylo zajímavé zkoušení. Začalo se upro-

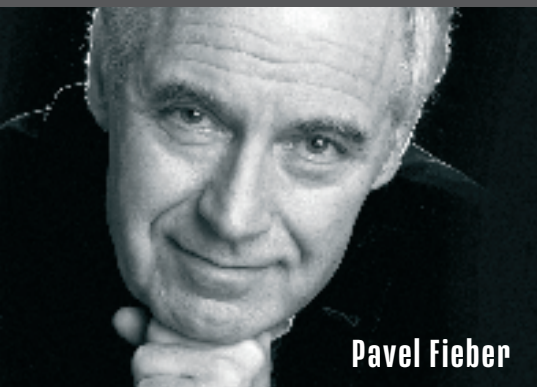
střed koronakrize, tak nám hned na začátku bylo řečeno, že vlastně nevíme, jestli se vůbec podaří dotáhnout inscenaci do premiéry. Jestli se uvedení třeba nepřesune na příští rok nebo jestli to vůbec kdy budeme hrát. Takže máme zkoušet prostě pro radost. A přestože si nikdy nemyslím na žádnou roli, tak tahle byla opravdu moje vysněná a snad jediná, kterou jsem opravdu toužila hrát. Když jsem ji dostala, byl to skutečně splněný herecký sen. Pořád jsem si jen říkala, že jestli se to bude muset odložit a já nebudu moct princeznu za rok hrát, tak mě to bude opravdu mrzet. Skutečně bych to oplakala. Je pravda, že zkoušení bylo velmi specifické. Protože nad námi pořád visel ten otazník v podobě konání či nekonání a netlačilo nás datum premiéry, tak vše bylo vlastně velmi lehké, příjemné, milé, prostě bez nějaké křeče. A práce s režisérem Igorem Ondříčkem a dramaturgyní Klárou Latzkovou je opravdu čistá radost. Navíc jsem se po pěti letech znovu herecky setkala s Alešem Slaninou, naposledy to bylo v *Benátském kupci*, kdy jsme hráli partnerskou dvojici. Zajímavé je, že Aleš měl skoro navlas stejnou sezónu jako já, rozpojili jsme se na té poslední dvojici, kdy já jsem hrála v *Antoniově a Kleopatře* a on šel dělat *Grand Hotel*. Navíc ještě musím říct, že hudba Petra Ulrycha je moje srdcová záležitost. Já jsem vyrostla na Javorech! No to je přece nádhera, ne? Víš co, já to prostě uzavřu takto – toto divadlo je moje srdcová záležitost. Od svých asi pěti let jsem se chodila dívat na tašku. Vyrostla jsem na *Koločavě* a na hudbě Zdenka Merty... Byla jsem vždy fanouškem tohoto divadla a mně se teď plní moje dětské sny. Tato sezóna je můj splněný životní sen, kdy se mi propojilo mé dětství se současnou prací. Navíc se setkávám i se svými spolužáky z konzervatoře, kteří zde hrají v orchestru, a jsem ráda, že se neztratili z mého pracovního života. Prostě – toto divadlo mi plní všechna moje přání. Co víc si přát?

Není co dodávat. Snad jen více takových splněných snů! Díky.

Text: Helena Brzobohatá

foto: Tino Kratochvíl, Nikol Wetterová

In memoriam

Pavel Fieber

V pondělí 6. července náhle zemřel herec a režisér Pavel Fieber. Naši diváci ho znají jako režiséra operet *Veselá vdova* (2004) a *Netopýr* (2005) a muzikálů *Cabaret* (2003), *Šumař na střeše* (2006), *Evita* (2009) a *Funny Girl* (2012).

Pavel Fieber se narodil v roce 1941 v Krnově, jeho otec byl Čech, matka Vídeňanka, a ačkoliv měl celý život německý pas a mluvil německy, rád říkal, že „jeho duše je česká“. Herectví a režii vystudoval v rámci semináře u slavného režiséra Maxe Reinhardta, zároveň studoval i zpěv. Jako herec působil ve Vídni, Bonnu, Düsseldorfu, Berlíně, Karlsruhe, Salzburgu či v Brémách a např. postavu profesora Higginsa v *My Fair Lady* hrál téměř 1600x. Jako režisér připravil více než stovku muzikálových, činoherních i operních inscenací. Do našeho divadla ho pozval Stanislav Moša poté, co se seznámil s jeho prací v Německu. Jeho verze muzikálu *Cabaret* na Činoherní scéně zaznamenala téměř 60 repríz. Pavel Fieber se do Brna často a rád vracel jak pracovně, tak jen na návštěvu. Vždy usměvavý a dobře naladěný byl připravený komunikovat se všemi kolegy směřící němčiny, angličtiny, italštiny i češtiny, které rozuměl více, než přiznával. „V Brně jsem vždy šťastný, neboť zdejší atmosféra i mezilidské vztahy jsou vynikající, je zde výborný soubor a žádné napjaté konkurenční vztahy.“ Čest jeho památce!

Sting, Lorne Campbell, John Logan, Brian Yorkey:

POSLEDNÍ LOŤ muzikálový hit

Jste milovníky anglické hudební legendy jménem Sting? Tak to si rozhodně nesmíte nechat ujít jeho částečně autobiografický muzikál *Poslední loď*. Silně emotivní hudba vás provede příběhem Gideona Fletchera, který se po letech vrací do rodného města, aby se zde pokusil získat nazpět svou ztracenou lásku z mládí.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: K. Pekar nebo D. Vitázek, L. Bergerová nebo R. Coufalová, D. Křížová nebo V. Matušová, Z. Herfortová nebo J. Musilová, Z. Junák nebo L. Kolář a další.

Johann Nepomuk Nestroy:

PRO NIC ZA NIC klasická zápletková komedie

Svižná taškařice, která čerpá ze situační komiky, je přímo nabitá humorem a vtipnými replikami. Zažijete řadu komických situací plných omylů a nedorozumění, jejichž překvapivým rozuzlením bude nakonec zjištění, že všichni ten mumraj se odehrál skutečně pro nic za nic. Vy však tento pocit po zhlédnutí představení rozhodně mít nebudete.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: J. Brožek, A. Slanina, P. Štěpán, B. Goldmannová, M. Němec, E. Skálová, M. Salvadori, M. Isteník, M. Hurák a L. Bergerová.

Daniel Große Boymann, Thomas Kahry:

VRABČÁK A ANDĚL Edith a Marlene

Název inscenace v sobě ukrývá dvě velká jména světového showbyznysu. První si svět podmanila svým zpěvem, dojemným životním příběhem a nenápadným zjevem, druhá okouzlovala svou krásou, elegancí a uhrančivým pohledem. Nechte se dojmout silným příběhem o přátelství a vzájemné lásce dvou na první pohled zcela odlišných žen.

Režie: Stanislav Moša, Igor Ondříček

Hrají: H. Holišová nebo M. Sedláčková, I. Vaňková nebo K. Mikulová, E. Skálová, B. Remišová, R. Jícha a A. Novotný.

Václav Havel:

ŽEBRÁČKÁ OPERA komedie

Nejpřitažlivější Havlova hra ani po téměř půlstoletí neztratila nic ze své aktuálnosti. Pravda v ní nevíteží, protože každý zde má tu svou, a i ta platí jen, když se to vyplatí. Podle recenzenta L. Marečka „vznikla zábavná inscenace s výmluvnými přesahy k dnešku, jejímž výsledkem je tvrdě cynický pohled na mechanismy moci, ale i vztahy v jakékoliv totalitní či zkorumpované společnosti.“

Režie: Hana Burešová

Hrají: P. Štěpán, J. Mazák, V. Skála, M. Sedláčková, A. Antalová, R. Coufalová, E. Skálová a další.

PROGRAM ZÁŘÍ

PROGRAM ŘÍJEN

ČINOHERNÍ SCÉNA				HUDEBNÍ SCÉNA				ČINOHERNÍ SCÉNA				HUDEBNÍ SCÉNA							
ÚT	1.9.	19.00	Antonius a Kleopatra	AB2	ÚT	1.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 24.3.	C2/E2	ČT	1.10.	19.00	Zdenek Merta u klavíru, náhr. za 15.4.		ČT	1.10.	19.00	Mamma Mia!	Z2020/T2020
ST	2.9.	18.00	Antonius a Kleopatra	SP	ST	2.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 4.4.		PÁ	2.10.	19.00	Antonius a Kleopatra, náhr. za 3.4.	C5	PÁ	2.10.	19.00	Mamma Mia!	R2020/X2020
ČT	3.9.	19.00	Antonius a Kleopatra	A4	ČT	3.9.	18.00	Grand Hotel, náhrada za 31.3.		SO	3.10.	19.00	Antonius a Kleopatra, náhr. za 25.4.	A6	SO	3.10.	19.00	Mamma Mia!	
PÁ	4.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 29.3.	V2020	PÁ	4.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 6.4.		NE	4.10.	19.00	Antonius a Kleopatra	E7	NE	4.10.	18.00	Mamma Mia!	
SO	5.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 16.3.	M2020	SO	5.9.	19.00	Grand Hotel	P	PO	5.10.	19.00	Antonius a Kleopatra, náhr. za 6.4.	AB1	ÚT	6.10.	18.00	Monty Python's Spamalot	náhrada za 25.4.
NE	6.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 22.3.	X2020	NE	6.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 22.3.	D/E7	ÚT	6.10.	19.00	Antonius a Kleopatra, náhr. za 7.4.	E2	ST	7.10.	19.00	Monty Python's Spamalot	náhrada za 24.4.
PO	7.9.	19.00	Žebrácká opera		PO	7.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 23.3.	A1/AB1	ST	7.10.	19.00	Antonius a Kleopatra	A5	ČT	8.10.	18.00	Monty Python's Spamalot	náhrada za 26.4.
ÚT	8.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 15.3.	A2020	ÚT	8.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 7.4.	A2/AB2	ČT	8.10.	19.00	Noc pastýřů	AB4	ČT	8.10.	18.00	Monty Python's Spamalot	náhrada za 26.4.
ST	9.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 11.3.	R2020	ST	9.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 1.4.	A3/AB3	PÁ	9.10.	19.00	Noc pastýřů	E5	SO	10.10.	19.00	Ráj	PPP/P18
PÁ	11.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 28.3.	T2020	ČT	10.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 2.4.	C4	SO	10.10.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 26.3.	C4	PO	12.10.	18.00	Ráj	PP1/PP2
SO	12.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 23.3.	Z2020	PÁ	11.9.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 20.3.	C5/E5	NE	11.10.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 18.3.	A3	ST	14.10.	18.00	Grand Hotel, náhrada za 25.3.	SP
PÁ	18.9.	14.00	Noc pastýřů		NE	13.9.	19.00	Poslední loď, náhrada za 20.4.		PO	12.10.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 17.4.	C5	ČT	15.10.	18.00	Grand Hotel, náhrada za 5.4.	
SO	19.9.	19.00	Noc pastýřů	P	PO	14.9.	18.00	Poslední loď, náhrada za 21.4.	PPP/P18	ÚT	13.10.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 17.3.	A2	PÁ	16.10.	19.00	Grand Hotel, náhrada za 27.3.	
NE	20.9.	19.00	Noc pastýřů		ÚT	15.9.	18.00	Poslední loď, náhrada za 22.4.	PP1/PP2	ČT	15.10.	19.00	Antonius a Kleopatra	AB6	SO	17.10.	19.00	Grand Hotel	
PO	21.9.	19.00	Vrabčák a anděl, náhrada za 22.4.		ČT	17.9.	19.00	Lakomec, náhrada za 12.3.		PÁ	16.10.	19.00	Antonius a Kleopatra, náhr. za 24.4.	AB5	NE	18.10.	14.00	Grand Hotel	
ÚT	22.9.	19.00	Antonius a Kleopatra	C2	PÁ	18.9.	19.00	Lakomec, náhrada za 13.3.		SO	17.10.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 16.4.	A4	SO	17.10.	14.00	Grand Hotel	
			náhrada za 14.4.		PO	21.9.	19.00	Mamma Mia!		NE	18.10.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 19.4.	E7	ST	17.10.	19.00	Grand Hotel	
ST	23.9.	19.00	Antonius a Kleopatra	AB3	ÚT	22.9.	18.00	Mamma Mia!		PÁ	23.10.	14.00	Bella Figura		NE	18.10.	14.00	Grand Hotel	
ČT	24.9.	19.00	Antonius a Kleopatra	AB4	ST	23.9.	19.00	Mamma Mia!		PÁ	23.10.	19.00	Bella Figura	A5	PÁ	30.10.	14.00	Pretty Woman	
			náhrada za 9.4.		ČT	24.9.	18.00	Mamma Mia!, náhrada za 14.4.		SO	24.10.	19.00	Bella Figura	P	PÁ	30.10.	19.00	Pretty Woman	zadáno
PÁ	25.9.	19.00	Pro nic za nic, náhrada za 20.3.	A5	PÁ	25.9.	19.00	Mamma Mia!, náhrada za 9.4.		NE	25.10.	19.00	Bella Figura		SO	31.10.	19.00	Pretty Woman	P
SO	26.9.	14.00	Pro nic za nic		SO	26.9.	14.00	Mamma Mia!, náhrada za 10.4.		PO	26.10.	19.00	Noc pastýřů	A1					
SO	26.9.	19.00	Pro nic za nic, náhrada za 24.3.	AB2	SO	26.9.	18.00	Mamma Mia!, náhrada za 10.4.		ÚT	27.10.	19.00	Santiniho jazyk, náhrada za 10.3.	C2					
NE	27.9.	19.00	Osmýčky, náhrada za 21.3.		NE	27.9.	14.00	Mamma Mia!, náhrada za 11.4.		ST	28.10.	19.00	Santiniho jazyk, náhrada za 29.4.						
PO	28.9.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 14.3.	AB6	NE	27.9.	18.00	Mamma Mia!, náhrada za 11.4.		ČT	29.10.	19.00	Bella Figura	C4					
ÚT	29.9.	19.00	Ztracený ráj, náhrada za 28.4.	E2	PO	28.9.	14.00	Mamma Mia!, náhrada za 12.4.		PÁ	30.10.	19.00	Bella Figura	AB5					
ST	30.9.	18.00	Ztracený ráj, náhrada za 18.4.	SP	PO	28.9.	18.00	Mamma Mia!, náhrada za 12.4.		SO	31.10.	19.00	Bella Figura	A6					
					ÚT	29.9.	19.00	Mamma Mia!	A2020/M2020										
					ST	30.9.	19.00	Mamma Mia!	V2020										

Mamma Mia!

John Du Prez, Eric Idle:

MONTY PYTHON'S SPAMALOT bláznivá muzikálová komedie

Připravte své bránice na pořádnou nálož břitkého absurdního humoru, který si zcela nepokrytě dělá legraci skutečně ze všeho a ze všech! Můžete se těšit na legendu o bájném hradu Camelot, udatných rytířích kulatého stolu a neohroženém králi Artušovi. Ovšem v takovém provedení, jak ji rozhodně neznáte. V této ztřeštěné muzikálové komedii totiž skutečně žádný nápad není dostatečně bláznivý!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán nebo L. Vlček, J. Brožek nebo O. Halámek, H. Holišová, O. Studénka nebo D. Vitázek, L. Janota nebo A. Slanina a další.

Zdenek Merta, Stanislav Moša:

RÁJ fantasy muzikál

Fantasy muzikál *Ráj* vás přenesse do blízké budoucnosti, kdy na zemi došlo k záhadné katastrofě. Další autorské dílo režiséra a libretisty Stanislava Moši a hudebního skladatele Zdenka Merty vypráví příběh, v němž je naprosto klíčová hudba, protože právě ta se má v budoucnu stát jediným možným dorozumivacím prostředkem mezi lidmi, roboty a mimozemskými civilizacemi z vesmíru.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: L. Janota nebo K. Pekar, K. Daňhelová nebo V. Matušovová, L. Kolář nebo S. Slovák, Z. Jandová nebo I. Vaňková a další.

Miloš Urban, Stanislav Slovák, Jan Šotkovský:

SANTINIHO JAZYK mysteriózní thriller

Po zhlédnutí tohoto napínavého příběhu možná začnete i v na první pohled obyčejných věcech spatřovat do té doby netušené skryté významy. A možná se dokonce budete bát vstoupit do barokních staveb stavitele Jana Blažeje Santiniho. *Santiniho jazyk* podle stejnojmenné knižní předlohy spisovatele Miloše Urbana vás totiž rozhodně nenechá netečnými!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: D. Vitázek, P. Halberstadt, K. Daňhelová, J. Uličník, A. Zelová a další.

John Milton, Dodo Gombár:

ZTRACENÝ RÁJ (zpráva o člověku) jevištní báseň o prvotním hříchu člověka

Dramatizace epické básně geniálního anglického básníka Johna Miltona dokazuje, že i ve 21. století tento renesanční literární skvost řeší stále aktuální témata a pokládá naléhavé otázky, na které potřebujeme a chceme znát odpovědi i dnes. Hlavní myšlenky díla svým hereckým výkonem umocňují dávbelský Petr Štěpán v roli Satana a božský Zdeněk Junák v roli Boha. Pokuste se i vy společně s Adamem a Evou znovu objevit svůj ztracený ráj!

Režie: Dodo Gombár

Hrají: P. Štěpán, Z. Junák, J. Brožek, B. Goldmannová, M. Němec, V. Skála a další.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNĚ
PODPORUJE MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

CARent

AUTOCONT

Mercedes-Benz
HOŠEK MOTOR

Dopravní podnik města Brna a.s.

Lázně Slatinice
A.D. 1926

společně s VINCI TECHNOLOGY a.s.

foto: rodinný archiv Josefa Boučka

Můj tatínek Josef Bouček

Můj drahý tatínek Josef Bouček se narodil 22. 10. 1932 v Praze v dnes již dávno zaniklé porodnici na ostrově Štvanice. Byl dramatikem, který tvořil jak původní divadelní i rozhlasové hry a původní televizní a filmové scénáře, tak televizní adaptace uměleckých děl literární klasiky jiných autorů, ale vytvořil i stejnojmennou televizní adaptaci své vlastní nejúspěšnější divadelní hry *Noc pastýřů*.

Za války žil nějaký čas v malé vsi Kladruby u Chýnova na Táborsku, odkud pocházela jeho matka, moje babička, a kam později po válce jezdil napřed sám, a pak se svou nově založenou rodinou na léto na chalupu. Tatínek miloval jižní Čechy, strávil zde část dětství a jezdil sem na prázdniny z Prahy. I Prahu tatínek miloval, skvěle znal její historii a umělecké artefakty, skvosty světské i církevní architektury a rád mě po nich vodil a zasněženě a poutavě mi o nich od mého velmi útlého dětství vyprávěl, i když jsem zdaleka ještě jako malá holčička nemohla všemu rozumět. Také jej okouzila Šumava, kde krátce sloužil na vojně, miloval Jihlavu,

kteří nebyla daleko od rodné chalupy jeho matky, a také Jindřichův Hradec, Česká Kanada a okolí bylo krajem jeho srdce – dokonce zvažoval, že se v důchodu do tohoto kraje přestěhuje, ale už se mu to nespínilo.

Na FAMU vystudoval dramaturgii a scenáristiku, na jejíž katedru se po revoluci 1989 vrátil již jako zkušený tvůrce v nové roli pedagoga v téže oboru, aby vedl k umělecké tvorbě mladé filmaře. Ve Filmovém studiu Barrandov, kde působil jako filmový dramaturg a scenárista celovečerních filmů v 1. dramaturgické skupině Jiřího Blažka, zůstal do roku 1993 a těšil se, že bude mít dostatek času na vlastní volnou tvorbu ve svo-

obodné době. Bohužel ji měl jen do 14. 8. 1995, kdy po tragické autonehodě odešel navždy. K tomu, že tatínek studoval obchodní akademii, bych ráda dodala, že tak učinil na výslovné přání svých rodičů, mého dědečka a babičky, které velmi ctil, a učinil tak, přestože chtěl studovat gymnázium. Respektoval, že ho rodiče živí a že do maturity o něm mohou rozhodnout i proti jeho vůli. Poslechl tedy rodiče ohledně střední školy a dokončil ji, aby měl odbornost a mohl rodiče živit, kdyby onemocněli, aby je mohl podporovat ve stáří.

Tento přístup k rodičům ho spojoval s osobností Jakuba Jana Ryby. Po dokončení obchodní akademie se můj tatínek, na rozdíl od Ryby, svým rodičům vzepřel a šel dělat přijímací zkoušky na FAMU. Budoucí scenáristy bez životních zkušeností, bez praxe v nějakém běžném zaměstnání však obvykle hned po střední škole na FAMU nebrali, a tak tatínek odešel pracovat do ČKD jako plánovač, ale to ho neodradilo a pak se znovu přihlásil na FAMU a byl přijat. Studia dokončil, přestože si to vyvzdoroval proti vůli rodičů, kteří se báli, že se uměním nedá uživit. Tatínek zastával názor, že přes veškerou úctu k rodičům má umělec povinnost se v dospělosti rodičům vzepřít, aby mohl získat vzdělání v uměleckém oboru, k němuž má předpoklady, a povinnost sám vůči sobě i vůči umění jako takovému. Právě na příkladu Jakuba Jana Ryby chtěl tatínek ukázat, jak je špatné, když rodiče příliš poručí a příliš hledí na peníze a syn je příliš poslušným synem i v dospělosti, a to na úkor získání kvalitního vzdělání a rozvinutí talentu. Zároveň byl tatínek stejně jako Ryba příznivcem osvícenství, svobody v umění i ve společnosti a byl si vědom, jak těžké je to prosadit, jaké oběti to stojí. Rybu obdivoval za to, že i když se nedokázal vzepřít otci, což byla jeho největší chyba, za kterou pykal celý zbytek života, tak se ale dokázal vzepřít moci. Chtěl v *Noci pastýřů* ukázat, že v takovém případě může člověk dopadnout špatně, nepochopen, pronásledován mocnými a hlupáky a uvláčen nepřízní osudu všeho druhu a skončí jako mučedník a svět přijde o cha-

rakterního odvážného člověka, který obětoval talent i svůj život kvůli těm, kteří ho nechápali, nesnášeli, měli opačné zájmy, kteří zneužívali svou moc a vliv.

Tatínek byl fascinován osobností Jakuba Jana Ryby a obdivoval, že i přes mimořádnou nepřízeň osudu dokázal stvořit nádhernou hudbu, která ho přežila, má význam a je uznávána a provozována i po 200 letech. Jeho dílo přežilo malost českých poměrů, závist, nepřejícnost, chudobu, nepřízeň a klacky pod nohy a nepochopení a nedocenění od nadřízeného, u něhož katarze přichází pozdě, hlavního hrdinu to semele, a přesto velikost jeho díla, krása jeho hudby, která po něm zůstala, je díky jeho talentu a nepoddajnosti věčná. Tatínek miloval takovéto postavy, zejména v dějinách hudby. Měl empatii vůči obětavým typům lidí, kteří svým talentem, vzděláním, rozhledem a charakterem obětovali vše, aby prosadili své ideály proti hloupým a mocným, ale zároveň mu bylo líto zmarněného lidského života a ubitého talentu hlavního hrdiny. Chtěl upozornit diváky na to, jak vysokou cenu svým sebeobětováním takoví géniové platí. Jakub Jan Ryba byl pro tatínka určitým mravním

Miloš Kročil a Jiří Toměk v inscenaci *Noc pastýřů*, DbM 1985, režie Stanislav Moša

Jana Gazdíkova a Karel Janský v inscenaci *Noc pastýřů*, DbM 1985, režie Stanislav Moša

vzorem odvahy vzdělaného osvícence, je muž se nedostává dostatečného uznání za jeho talent a práci na kulturní povznesečnosti a vzdělanosti vlastního národa, který, ač si je vědom svého boje s větrnými mlýny, přesto v tom vidí smysl a činí tak, i když mu to v malých českých poměrech ničí život. Tatínek chtěl vyburcovat diváky k tomu, aby takové génie či talentované lidi podporovali a chránili je tím, že se přidají na jejich stranu, že vyjádří podporu jejich činům a myšlenkám, osvěceným ideám a záměrům, a aby viděli, jak špatně to dopadá, když to neudělají.

Z toho, co chtěl tatínek vyjádřit v *Noci pastýřů*, a také ze srovnání s jeho vlastní životní paralelou je patrné, jaké názory tatínek zastával a jak se choval. Hudbu, český jazyk a literaturu, divadlo, další druhy umění, kulturu, estetiku, krásu a ušlechtilost ve všech jejích podobách a vzdělanost obecně, to vše tatínek považoval za základní pilíře společnosti, které s určitou mravní úrovní a její stabilitou a bojem za osvěcenské ideály a také bojem proti malosti, nízkosti, omezenosti, nevzdělanosti, zášti, pomstychtivosti a proti lenosti a nechotě měnit věci k lep-

šímu představují hodnoty, pro které má člověk žít a kvůli nimž, když se jich nedostává, aby je vybojoval, stojí za to i zemřít.

Text: JUDr. Světlana Patáková Boučková

Na každém konci je hezké, že něco nového začíná. Ač se tato věta může zdát již lehce omšelá, stále ji poměrně často používáme – tedy, nevím jak vy, ale my v divadle určitě.

U nás těch konců (a tedy i začátků) totiž zažíváme občas více, než bychom sami chtěli. Končí zkoušky, začínají generálky. Končí generálky, začíná se hrát pro diváky. Končí premiéra, začíná se oslavovat. Končí inscenace – začne se zkoušet inscenace nová. A i když derniéry prožíváme každý po svém, vždy je v nás pokaždé trochu (či více) smutku. Nejinak tomu bylo i při posledním představení muzikálu *Bítls*, se kterým jsme se rozloučili v létě na Biskupském dvoře. Na jevišti, v hledišti, ale i v zákulisí sice panovala neustále dobrá nálada, ale tak nějak jsme si v duchu říkali – a tohle už je opravdu naposledy. Už nikdy se nezatoulá Ringo Starr na jižní Moravu, Agent 006 už se při pátrání po něm nezaplete s Maňou a Renčou, Leňour, Mekavý a Harašta nezaloží kapelu *Bítrols* a anglická královna už asi také jen tak na moravské dožínky nedorazí.

Když toto poslední představení končilo,

Začátky a konce

spustil se při závěrečných písničkách z oblohy déšť – to se snad i rockový Pánbůh s touto inscenací chtěl nějak rozloučit.

Rozloučili jsme se i my a začaly divadelní prázdniny. Letos byly sice trochu kratší než obvykle, ale to nám nevádí. Co se mělo stihnout, stihlo se, a co ne, to zvládneme jindy. Však jsme za letošní rok doma pobyli snad i více času, než nám bylo příjemné, a všichni se už těšíme na to, že vám opět budeme moci zpříjemňovat večery či odpoledne.

Něco končí a něco začíná – tak už to v tom světě chodí. Jen ten divadelní svět to má trochu častější. Je zkrátka plný pomíjivosti a to mě na něm nikdy nepřestane fascinovat. Ty chvíle, které prožíváme společně s vámi a ze kterých zůstávají pouze vzpomínky, energie a pocity.

A je to právě ta nepřenositelnost, která je na divadle tak úžasná.

Tudíž mi dovoluňte nám i vám popřát pěkný začátek nové sezóny. Ať je plná zážitků, překvapení, inspirace či adrenalinu, ale hlavně, ať je. A buďte na sebe opatrní, ať u toho všeho můžete být s námi až do konce.

Text: Luboš Goby, kresba: Jaroslav Milfajt

Léto na Biskupském dvoře

O statečném kováři

29 našich představení | 6 titulů | 16 378 diváků

Zamilovaný Shakespeare

Lakomec

Romeo a Julie

Noc na Karlštejně

Obchod pro každého, kdo má rád krásné věci spojené s doutníkem nebo s dýmku.

Areál IBC

Příkop 4,
Brno

Tel.: 545 176 101

STANISLAW
CIGAR & PIPE SHOP

Derniéra

CHARLEYOVA TETA

Celkem: 168 repríz
61 082 diváků

GRAND HOTEL

česká premiéra
elegantně excentrického
muzikálu

foto: Nikol Wetterová

Připojte se k našim sociálním sítím a mějte nejaktuálnější informace!
V minulém měsíci překročil počet fanoušků na Facebooku hranici 21.000!

Oslavy 75. výročí

Jana F.: Gratulujeme a děkujeme z celého ❤️ za to, co jste pro nás všichni vytvořili, byl to nádherný a nezapomenutelný den s Vámi všemi 🙌🙌🙌 a počasí jste měli objednáno též na jedničku jako před 5 lety 😊 Módní přehlídka LUXUSNÍ a vše ostatní též skvělé a úžasně propracované do každického detailu. Potlesk za skvělou režii panu Ondříčkovi a i všem účinkujícím 🙌🙌🙌. Přeji Vám vše nejlepší do dalších divadelních let, mnoho spokojených diváků, krásné hry a ať jste stále tak skvělý team, který tvoří tak kouzelná a nezapomenutelná představení... a tím nám rozdává radost a naše životy obohacuje a dělá je krásnějšími, pestřejšími, zábavnějšími. A též nám dáváte i dostatek poučení. Každá hra vyvolává jiné pocity, poslání a hloubku, a to je na divadle to překrásné a jedinečné. Pořád se na něco těšíme a nebo nostalgicky vzpomínáme. Jste skvělé divadlo, protože jste divadlo, které hraje srdcem a s láskou, a proto to tak funguje ta souhra mezi jevištěm a hledištěm. Díky za to MdB naše milované 🙌❤️ KRÁSNÉ NAROZENINY! 🌸🌹🌻

Lenka H.: Včerejšek jsem si užila náramně, moc díky. Z knihy jsem nadšena a listovala jsem v ní skoro celou noc a udělala si menší výpis. Takže: Aleš Slanina a Andrea Zelová nalezni 7x, Petr Gazdík a Lukáš Janota 9x, Zdeněk Junák 11x, Michal Isteník a Svetlana Janotová 13x, Viktor Skála 14x, Ivana Vaňková 15x, Alena Antalová 21x, Igor Ondříček 22x, Petr Štěpán 25x a vítězem s 26 fotkami je Dušan Vitázek 🏆. Kdybych chtěla ode všech podpis, budete muset tak na 2 dny zavřít divadlo a všem zmíněným i těm ostatním, které jsem nepočítala (tímto se jim omlouvám), upadne ruka 🙌🙌🙌

O statečném kováři

Jana B.: Včerejší představení sice popršelo, ale zároveň se ukázalo, že statečný není jen kovář, ale i ostatní herci a také diváci, kteří v polovině dostali nabídku odejít domů, ale statečně zůstali na svých místech a s kratičkou pauzou na přípravu se dohrálo do konce... Byl to krásný zážitek!

Lenka K.: PERFEKTNÍ, PERFEKTNÍ, PERFEKTNÍ 🙌🙌🙌 všichni na to BĚŽTE, BĚŽTE, BĚŽTE...

Kateřina Š.: Moc děkuji za skvělý zážitek. Včerejší premiéra byla nádherná. Moc, moc hezké představení, byli jste prostě super 🙌. Písničky jsou chytlavé a už se těším až si budu moct koupit CD 😊😊😊. Jen tak dál, jste skvělí 😊😊, díky!

Věra F.: Včera jsme byli na představení *O statečném kováři*, moc děkuji zaměstnancům města Pohořelice a všichni jejich rodinní příslušníci za krásné představení. Bylo to úžasné!

Lakomec

Dana F.: Vynikající představení, 🏆 výkony všech herců. Byli jste báječní. Pan Molière by vás miloval 😊 stejně jako my ❤️.

Aneta G.: Viděli jsme v pátek a všichni jste byli boží 😊. Velcí profesionálové a klobouk dolů Bolkovi za obdivuhodnou improvizaci a krásný herecký výkon, zkrátka smekáme. Rádi půjdeme příště znovu a bouřka, dešť či cokoli jiného nás rozhodně neodradí!!!!

Petr M.: Děkuji všem hercům za parádní výkon ve včerejším *Lakomci* 😊, kterého dohráli ve skutečně bouřlivé a bouřkové atmosféře 🌧️ s grácií a poradili si s nepříznivými počasí perfektními improvizacími úpravami 🙌. Zaměstnanci se o diváky postarali také výborně a našťastí na Biskupák neudeřil blesk, takže to technika vydržela 😊.

Derniéra

BÍTLŠ

Celkem: 126 repríz
82 570 diváků

MdB v hledáčku celostátní kritiky

Krátce předtím, nežli letošního jara zasáhla do všech oblastí našeho života, a tedy také do kulturní sféry, celosvětová koronavirová pandemie, dočkali jsme se rozličných bilancí uplynulého roku 2019. Připomeňme si tedy ex post v sumarizující stručnosti, jak si Městské divadlo Brno (MdB) vedlo v širších souvislostech pod zorným úhlem jedné z nich.

V odborných kruzích vydobily si během let prestižní reprezentativní postavení letos již 28. **Ceny divadelní kritiky** (CDK), donedávna známé jakožto velmi respektované Ceny Alfréda Radoka. Ze „soutěžních“ divadelních vavříků udělovaných v ČR jsou nejstarší: během jejich trvání se vystřídal už osmnáct resortních ministrů! Celou logisticky náročnou akci v osvědčeném „radokovském“ modelu organizuje nyní revue *Svět a divadlo* (SAD), jejíž redakce nelituje námahy při jejím detailním zpracování. Vzhledem k proti-

Napsali o nás

pandemickým vládním nařízením proběhlo jejich slavnostní předávání 16. března 2020 v pražském Divadle Komedie bez přítomnosti diváků; nakonec se neuskutečnil ani jeho ohlášený televizní online přenos a vítězové byli oznámeni na webových a facebookových stránkách SAD.

Neanonymní ankety SAD se zúčastnil více-méně ustálený počet 82 systematicky působících kritiků (včetně několika málo jihomoravských), oblibitně výrazně limitovaných skutečností, že mnozí oslovení sledují převážně jen představení hlavního města, případně ještě tak ta prezentovaná na festivalech. Na rozdíl kupř. od výročních cen Thálie, vyhlašovaných Hereckou asociací, a tudíž důsledně zaměřovaných na výkonné umělce, zahrnují CDK rozsáhlou škálu veškerých našich jevištních aktivit (naposledy konkrétně upozornily na 78 inscenací 33 divadel a na 41 poprvé uvedených českých her), ve spe-

Křídla 2019/2020 Divácká anketa

Nejoblíbenější herec:

Nejoblíbenější herečka:

Nejvýraznější tvůrčí počín: (dramaturgie, scéna, kostýmy, hudba, choreografie, rekvizity, masky, plakát atd.)

.....

Nejoblíbenější inscenace:

- Václav Havel / *Žebrácká opera*
- B. Andersson, B. Ulvaeus, C. Johnson / *Mamma Mia!*
- M. Urban, S. Slovák, J. Šotkovský / *Santiniho jazyk*
- Johann Nepomuk Nestroy / *Pro nic za nic*
- Z. Merta, S. Moša / *Ráj*

- J. Milton, D. Gombár / *Ztracený ráj* (zpráva o člověku)
- L. Davis, R. Wright, G. Forrest, M. Jeston / *Grand Hotel*
- William Shakespeare / *Antonius a Kleopatra*
- B. Němcová, P. Ulrych / *O statečném kováři*

ciálním oddíle dokonce i těch zahraničních, z nichž některé (ze Slovenska, Polska nebo z dalekých Filipín) zavítaly také do Brna. Při tipování do osmi přesně vymezených kategorií mohl každý respondent udělit až tři rovnocenné hlasy (s případným doprovodným zdůvodněním) a k resumé se bez jakýchkoli kuloárových jednání došlo jejich prostým součtem. Protože většina čtenářů Dokořanu patrně nemá možnost SAD pravidelně sledovat, zalistujme tímto poměrně obsáhlým, odborně kompetentním zhodnocením zde. Ale-

spoň částečně tak zjistíme, jak je reflektován přínos MdB v širokém celostátním kontextu. V hlavní kategorii „Nejlepší inscenace roku 2019“, kde suverénně zvítězila hra i inscenace Tomáše Dianišky *Transky, body, vteřiny* z ostravského Divadla Petra Bezruče, preferovali tři publicisté Havlovu *Žebráckou operu* v režii Hany Burešové. Po jednom hlasu obdržely oblíbený muzikál *Mamma Mia!* režiséra Petra Gazdika a Závěšova hutná drammatizace Tolstého románu *Anna Karenina* opět v Gazdikově režii.

Mezi křesacemi žen, jichž bylo tipováno 64, zamlouval se trojicí kritiků výkon Ivany Vaňkové jako Anny Kareniny, ojedinělý „bod“ zaznamenala Alena Antalová za postavu Donny z nastudování *Mamma Mia!*. V kategorii „Mužský herecký výkon roku 2019“ zaujal tři respondenty Petr Štěpán v úloze elegantního gangstera Macheatha v *Žebrácké opeře*, po jednom „zářezu“ si připsali Martin Havelka (Sam v *Mamma Mia!*) a Michal Isteník (Vikomt de Valmont z Hamptonových *Nebezpečných vzta-*

še Tyce), Petra Hromádky (*Žebrácká opera*) a Lukáše Janoty (*Santiniho jazyk*). V různorodé kategorii „Talent roku“ se mezi 75 umělců proboujvali členové MdB Kateřina Marie Fialová a Stanislav Slovák. Jak z tohoto nejspíš trochu suchopárného přehledu pouze jedné, byť rozhodně významné anketní bilance s mnoha jmény, číslky a zkratkami vyplývá, mohlo se také v uplynulém roce Městské divadlo Brno pochlubit – vedle přemýšlivé dramaturgie, trvalé divácké přízně ve vyprodaných sá-

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce! Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořan, ve foyeru Činoherní a Hudební scény či pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v prosinci 2020 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu. Proto prosím vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Tel. číslo:

Anketní lístek vložte do schránky ve foyeru Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB nejpozději do 30. 11. 2020. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

hů, nastudovaných Mikolášem Tycem). V kolonce „Divadlo roku 2019“, kde zvítězila Městská divadla pražská, započítalo si MdB hlasy dva.

V oddíle „Poprvé uvedená česká hra roku 2019“ se z repertoáru MdB objevil původní jevištní přepis románu Miloše Urbana *Santiniho jazyk* z pera režiséra Stanislava Slováka a dramaturga Jana Šotkovského.

V rubrice „Scénografie roku 2019“, zahrnující 75 tipů, najdeme díky návrhům pro Hudební scénu dvakrát jméno Christopha Weyerse (muzikály *Poslední loď* a *Nine*, oba připravené Stanislavem Mošou) a vždy jedenkrát Elišku Lupačovou Ondráčkovou (kostýmy pro *Annu Kareninu*), Jaroslava Milfajtu (výprava k *Santiniho jazyku*) a Tomáše Rusína (*Žebrácká opera*).

V padesátipoložkovém oddíle „Hudba roku 2019“ jsou jednotlivě připomenuty partitury skladatelů Karla Cóna (Nestroyova komedie *Pro nic za nic* v úpravě a pojetí Mikolá-

lech, dobře reprezentujících zahraničních hostování i tamních oboustranně přínosných uměleckých kooperací – rovněž oficiálně deklarovanými úspěchy.

Text: Vít Závodský

foto: Tino Kratochvíl, Nikol Wetterová

Drama o boji talentu s mocí

V roce 1967 napsal Josef Bouček, významný český dramatik, dramaturg a scenárista hru *Vstaň, mistře!*, v níž se inspiroval životními osudy českého hudebního skladatele, pedagoga a národního buditele Jakuba Jana Ryby. Hra měla premiéru v Chebu v roce 1981, v době, kdy již autor připravoval její novou verzi pro pražské Národní divadlo. Ta měla premiéru 17. března roku 1983 v režii Václava Hudečka pod názvem *Noc pastýřů*.

Vyhrocená epizoda ze života rožmitálského kantora a vynikajícího komponisty, který musí neustále bojovat s nepochopením svého okolí, které zosobněno v postavě faráře odmítá přistoupit na proměňující se společenské zvyklosti, se proslavila i díky televizní inscenaci režiséra Františka Filipa z roku 1992. Televizní film patří mezi oblíbené tituly díky excelentním hereckým výkonům Josefa Ahrháma (Ryba), Radovana Lukavského (Zachar), Dagmar Havlové (Rybová), Petra Štěpánka (Česany) a mnoha dalších.

Významné místo má *Noc pastýřů* i v historii našeho divadla, kde měla premiéru v roce 1985 v režii Stanislava Moši a za velkého di-

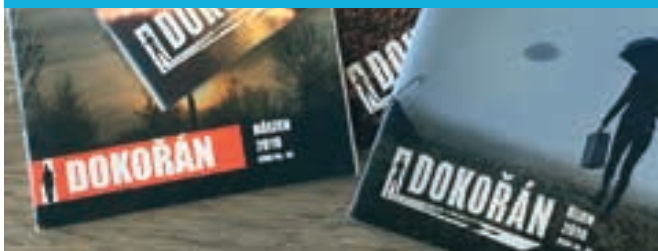
váckého zájmu se zde až do roku 1991 odehrála celkem šestačtyřicetkrát. Dobová divadelní kritika nešetřila chválou především na ústřední mužskou dvojici. Jiřího Tomka vyzdvihoval Zdeněk Srna za to, že dokázal v postavě faráře Zachara zobrazit široký lidský rozměr a vyjádřit zápas i pochybnost jeho nitra a v závěrečném prozření působit naprosto upřímně. Karel Janský v roli Ryby dokázal i přes to, že jde především o hrdinu s skladnými vlastnostmi, naznačit i temné stíny jeho povahy. Rybovu ženu hrála Jana Gazdíková, která se nyní po letech vrací ke stejnému titulu, tentokrát v roli paní Tiché. Není ovšem jediná, kdo má na tuto inscenaci osobní vzpomínky.

Režisérem je **Petr Gazdík** a dodnes vzpomíná na potlesk, jenž následoval pokaždé, když v dětské roli Jana Ulovce pronesl repliku: „Člověk, který nemá nikoho rád, neudělá svou roli nesmrtelnou. Umře a lidi na něho zapomenou.“ Dnešní diváci se mohou těšit, že si tuto větu vyslechnou od **Josefa** nebo **Adama Gazdíkových**. Dalším, kdo je již s tématem seznámen, je **Emil Konečný**, který znovu připravil prostor, v němž bude docházet k boji mezi starým a novým viděním světa, zkušený scénograf vytvořil abstraktní mnohovrstevnatou scénu představující jak konkrétní místa v životě rožmitálských občanů, tak pomyslná zákoutí Rybovy duše. Kostýmy pro inscenaci vytvořila **Eliška Ondráčková Lupačová** a pod hudební spoluprací je podepsán **Dan Kalousek**. V hlavních rolích se můžeme těšit na **Milana Němce** (Ryba), **Jana Mazáka** (Zachar), **Alenu Antalovou** (Rybová), **Svetlanu Janotovou** (Pavla), **Roberta Jíchu** (Česany), **Ladislava Koláře** (Tichý), **Janu Gazdíkovou** (Tichá), **Viktora Skálu** (Pokorný), **Janu Musilovou** (Pokorná), **Eriku Kubálkovou** (Ulovcová), **Tomáše Saghery** (Ulovec) a další.

Premiéry proběhnou **19. a 20. září 2020 na Činoherní scéně**.

-kl-

Předplatné Dokořánu pro neabonenty

Znáte ve svém okolí někoho, kdo sice nevlastní předplatné do našeho divadla, ale zároveň si pravidelně chodí na pokladnu kupovat měsíčník Dokořán? A nebylo by jednodušší, kdyby ho dostával do schránky? Od nové sezóny tedy právě pro něj zřizujeme možnost, jak se bez námahy k našemu magazínu dostat. Za zvýhodněnou částku 400 Kč vám budeme Dokořán každý měsíc posílat do schránky. Stačí na našem webu vyplnit formulář a řídit se uvedenými informacemi.

www.mdb.cz/casopis-dokoran/predplatne

V příštím čísle

- Stále slavíme 75 let od vzniku našeho divadla. V říjnovém čísle se můžete těšit na článek o tom, co divadlu do dalších let přejí zasloužilí herci a herečky Marcela Dürrová, Jana Gazdíková, Drahomíra Kočová, Zdeněk Bureš, Jiří Dušek Čech, Jan Kučera, Jaroslav Kuneš či Ladislav Mareček.
- Rozhovor s Lukášem Vlčkem
- Dozvíte se, jaká bude česká premiéra nového muzikálu *Pretty Woman* a kdo v něm bude hrát
- Plakát Petra Halberstadta
- Mnoho dalších aktuální informací a fotografií z vašeho Městského divadla Brno.

Mediální partneři

DOKOŘÁN ZÁŘÍ 2020

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

257. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 19. 8. 2020

Náklad 5 600 ks

Titulní strana:

David Svoboda

O STATEČNÉM KOVÁŘI

Eliška Skálová, Barbora Musilová, Kristýna Gašperáková

Božena Němcová Petr Ulrych

O STATEČNÉM KOVÁŘI

režie Igor Ondříček

Premiéra 8. června na Biskupském dvoře